

Arrest

nr. 291 671 van 10 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DETHIER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DETHIER en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken. U bent moslim en behoort tot de Mandinka etnie. U spreekt Engels, Mandinka, Wolof en een beetje Nederlands. U hebt vier broers en twee zussen. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen.

U bent geboren op (...) 1982 te Banjul. Uw vader was gehuwd met drie vrouwen en werkzaam als handelaar in tweedehandskledij. In juni 1994 stierf hij onverwachts. Uw halfzus, twee halfbroers en hun moeder haalden geld van uw vaders rekening en verhuisden – tegen de afspraak – naar de tweede

familiewoning in Serrekunda. Sindsdien hebt u geen of amper contact met hen gehad. In 1996 begon u zich te engageren voor de National Convention Party (verder NCP). Uw rol bestond uit het klaarzetten van stoelen voor meetings. In de negende graad stopte u met school omwille van financiële problemen. Daarna deed u soms kleine jobs in de haven van Banjul. Op 16 april 2000 werd u vanuit uw woning gearresteerd door de Gambiaanse politie. U werd meegenomen naar de barakken van de Police Intervention Unit (verder PIU). Daar werd u drie dagen vastgehouden in een cel met een aantal andere gevangenen. U werd vrijgelaten nadat uw zus Awa vijf- tot zeshonderd dalasi smeergeld had betaald. Dit voorval herhaalde zich nog een tiental keren, onder meer op 12 september 2002 en 15 juli 2004. Bij de arrestaties zouden de politieagenten soms over het hek van uw woning springen, traangas gebruiken en uw familie lastigvallen. Ze zouden u ook regelmatig schoppen en slaan met hun matrakken. Ze noteerden telkens uw verklaring, maar stelden u nooit vragen en weigerden eveneens uw vragen te beantwoorden. U moest nooit uw vingerafdrukken geven of documenten ondertekenen. Op 10 of 11 juni 2005 werd u door de agenten danig hard geslagen dat u moest worden opgenomen in het ziekenhuis. U werd geopereerd en mocht het ziekenhuis na een tiental dagen verlaten. In 2013 stierf uw oudere broer Jankuba Balajo. In de periode 2013-2016 volgde u een opleiding massagetherapie. De daaropvolgende drie jaren werkte u als masseur in diverse hotels, waaronder Coco Ocean, African Queen en Djembe. In de aanloop naar de presidentsverkiezingen van 2016 begon u zich meer te engageren voor de NCP. U deelde flyers uit en vergezelde andere leden die stemgerechtigden aanspraken. Op 11 augustus 2016 werd u 's nachts wakker toen een gemaskerde man aan uw geopend slaapkamerraam stond. Hij probeerde zijn hand door het muggennet te steken, maar rende weg toen u om hulp schreeuwde. U vermoedt dat het een huurling was van het 'Junglers' moordcommando. Na de verkiezingen van december 2016 was u amper of niet politiek actief. Op 5 mei 2017 werd u een laatste keer door de PIU gearresteerd, gemarteld en opgesloten. Op 31 december 2018 was u onderweg naar restaurant Kadie Kadie in Kololi toen u in een verlaten straat benaderd werd door een pick-up wagen. De bestuurder verblindde u met zijn koplampen en duwde herhaaldelijk het gaspedaal in. U vertraagde tot u achter een voorbijganger kon wandelen, waarop de bestuurder wegreed. U vermoedt dat het opnieuw een huurmoordenaar van de 'Junglers' was. U zette uw weg verder naar het restaurant en keerde nadien terug naar huis.

U besloot het land te verlaten. U contacteerde een vriend die u voorstelde aan mijnheer Lammin Bah. U verkreeg een Gambiaans paspoort en reisde met mijnheer Bah naar Dakar (Senegal) voor de aanvraag van een Frans visum. Hij had een zakencontact in Frankrijk en u werd voorgesteld als een werknemer van het bedrijf Continental Africa die om professionele redenen zou reizen. U moest tevens bankafschriften voorleggen en verzekeringen betalen. In april 2019 werd uw Schengenvisum (nr. FRA524202444) afgeleverd door de Franse ambassade te Dakar. Op 6 mei 2019 verliet u Gambia via de luchthaven met uw eigen paspoort en visum. U landde in Parijs (Frankrijk) en reisde per trein verder naar Berlijn (Duitsland). Daar werd u opgevangen door een vriend van uw broer. Op 28 mei 2019 verzocht u er internationale bescherming als Seidike Kaita, afkomstig uit Munti (Mali). U gaf uw origineel paspoort mee met een vriend die terugkeerde naar Gambia. U hield uw Gambiaanse nationaliteit verborgen aangezien u had opgevangen dat de Duitse autoriteiten regelmatig Gambianen deporteren. Toen u later met de inhoud van uw Frans visumdossier werd geconfronteerd, gaf u uw werkelijke identiteit toe. Tijdens uw asielinterview werd u bevraagd over de redenen waarom u Gambia verlaten had. Op 23 augustus 2019 oordeelde de de Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (verder BAMF) dat Frankrijk verantwoordelijk was voor de behandeling van uw asielaanvraag. U bleef in Duitsland en werd op 27 november 2019 door de Duitse politie meegenomen naar een gesloten centrum. Daar bleef u drie weken alvorens op 19 december 2019 te worden overgedragen aan de Franse autoriteiten in Straatsburg. U diende er een verzoek om internationale bescherming in, maar kreeg geen opvangplaats. U leefde een aantal weken op straat alvorens naar Parijs te reizen. Daar kon u als dagloner een beetje geld verdienen. Op 31 januari 2020 betaalde u dertig euro voor een taxi naar Brussel (België). U verzocht de Belgische staat om internationale bescherming op 6 februari 2020.

Een aantal maanden later overleed uw moeder, vermoedelijk aan corona. U hebt nog vrijwel dagelijks contact met uw broers en zussen in Banjul.

Ter staving van uw verzoek worden volgende stukken neergelegd: (1) een origineel medisch attest, opgesteld door dr. Guy Kervyn te Brussel op 12 oktober 2020, (2) een origineel medisch attest, opgesteld door dr. Frans Janssens te Kapellen op 15 april 2022, en (3) kopieën van uw behaalde certificaten aan de Gaye Njorro Foundation for the Empowerment of the Youths (the Gambia), School of Hairdressing, Beauty Cosmetology & Massage Therapy betreffende sportmassage (24 oktober – 5 november 2014), fysiotherapie (4 maanden) en massage (1 jaar) gedateerd op 25 februari 2017.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Op 3 februari 2021 diende het CGVS een verzoek in om inlichtingen betreffende uw **Duits asielsdossier**. Twee weken later ontving het CGVS uw dossier (met nummer 8360849-237) van de Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (BAMF). **Uit de stukken, toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat er sprake is van een aantal frappante tegenstrijdigheden die betrekking hebben op de kern van uw asielrelaas.**

In Duitsland had u verteld dat uw vader een rijke man was. Na zijn overlijden nam uw oudste halfbroer alles in beslag en bedreigde hij uw gezin met de dood. U werd vergiftigd toen u hem opzocht in de familiewoonst in Serrekunda. U keerde terug naar huis en werd omwille van uw ondraaglijke maagpijn opgenomen in het ziekenhuis. Daar werd u geopereerd (BAMF niederschrift 7840884-237 (verder 'niederschrift'), p. 4). Later verklaarde u in België dat uw familie niet rijk is (vragenlijst CGVS dd. 16 december 2020 (verder 'vragenlijst CGVS'), punt 3, vraag 1). Na uw vaders dood vertrokken uw halfbroers en hun moeder inderdaad naar Serrekunda. Uw gezin kon moeilijk rondkomen, maar er was geen sprake van doodsb bedreigingen, vervolging of een vergiftigingspoging (notities persoonlijk onderhoud dd. 28 april 2022 (verder 'notities'), p. 13). **De oorzaak van uw ziekenhuisopname in 2005** wees u niet toe aan een vergiftigingspoging van uw halfbroer, maar aan de martelingen van de Gambiaanse politie (vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 8 & notities, p. 25). In dit kader legt u twee **medische attesten** neer, opgesteld in België op 12 oktober 2020 en 15 april 2022 (zie groene map 'documenten' – stukken 1 & 2). Beide artsen stelden vast dat u ter hoogte van uw buikstreek een litteken heeft. Zowel volgens uw verklaringen als volgens de analyse van dr. Guy Kervyn is het litteken oud en van chirurgische origine. Er wordt niet getwijfeld aan de bewijskracht van de attesten noch aan de vaststellingen van de arts. Een medisch attest kan echter niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het document maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan bescherming. Het gewicht dat aan het attest wordt gegeven, dient dan ook te worden bepaald binnen dit geheel. Enerzijds wordt opgemerkt dat een arts louter vaststellingen doet betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt. Hij of zij kan, rekening houdend met zijn of haar bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Doch kan de dokter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de kwetsuren werden opgelopen. Anderzijds wordt vastgesteld dat u geheel tegenstrijdige verklaringen aflegde over de oorzaak van uw litteken. Aldus kunnen de attesten geenszins worden aangenomen als bewijs van de door u ingeroepen feiten. De contradicties tussen uw Duitse en Belgische asielsdossiers beperken zich niet tot de oorzaak van uw ziekenhuisopname. Ook over de **gemaskerde man** die 's nachts aan uw slaapkamerraam stond, legde u uiteenlopende verklaringen af. Op de zetel van de Duitse BAMF had u eerst laten uitschijnen dat de man door uw halfbroer was gestuurd: "da habe ich festgestellt dass sie mich terrorisieren wollten" (vrije vertaling: "toen heb ik beseft dat ze me wilden terroriseren") (niederschrift, p. 4). Toen de interviewer u later vroeg welke personen het op u gemunt hadden, gaf u aan het niet te weten (ibid., p. 6). Op de zetel van de Belgische CGVS verklaarde u daarentegen meteen uw vermoedens te hebben over de daders van de inbraak-/moordpoging: "die nacht zag ik ze wel. Die dag wist ik meteen: dat zijn Junglers en zo werken ze" (notities, p. 21). Er moet worden vastgesteld dat u tijdens uw asielpcedures in Europa uiteenlopende verklaringen aflegde over uw **vluchtmotief**. Waar u in Duitsland meteen verwees naar uw familiaal conflict (niederschrift, p. 4), beriep u zich in België op politieke problemen: "ik vertrok omdat ik een politieke activist ben, supporter van de oppositiepartij NCP. [...] Ik raakte meer betrokken bij de verkiezingen van 2016 [...] en ben daarom moeten vertrekken" (notities, p. 3-4). Wanneer de Duitse asielambtenaar vroeg of u politiek actief was in uw herkomstland, antwoordde u ontkennend. Ook wanneer uitdrukkelijk werd gevraagd of u in Gambia problemen kende met de overheidsinstanties, de politie, het gerecht of de autoriteiten in het algemeen, antwoordde u "neen" (niederschrift, p. 6).

Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u bevraagd over de inhoud van uw Duits asiëldossier. U gaf aan in Duitsland hetzelfde te hebben verteld als in België (notities, p. 24). Wanneer werd gewezen op het feit dat u daar geen woord had gerept over uw politiek profiel of uw problemen met de politie, stelde u enkel uw familieprobleem uitgebreid te hebben beschreven. U herhaalde dat uw voornaamste vrees de politie en Junglers zijn: "dat heb ik ook verteld in Duitsland, of ik heb toch zeker over de politie verteld" (notities, p. 25). Uit het Duits interviewverslag blijkt daarentegen dat u geen enkele melding maakte van politieke problemen en zelfs de uitdrukkelijke vragen over politieke activiteiten ontkennend beantwoordde. De bemerking dat u doorheen uw asiëlprocedures uiteenlopende verklaringen aflegt, ondergraaft in sterke mate de aannemelijkheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Het geheel van uw inconsistente en incoherente verklaringen ondermijnt de resterende geloofwaardigheid van uw asiëlrelaas.

Zo wordt de aannemelijkheid van uw veelvuldige arrestaties meteen aangetast door de vaststelling dat u een laag en onuitgesproken politiek profiel heeft. Op de zetel van de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) maakte u een duidelijke connectie tussen uw politieke activiteiten en uw problemen met de politie. Wanneer werd gevraagd naar de reden van uw arrestaties, wees u naar uw betrokkenheid bij de oppositiepartij. Uw partijaffiliatie is rechtstreeks verbonden met uw vlucht "omdat ik meerdere malen belaagd ben door gemaskerde politieleden" (vragenlijst CGVS, punt 3, vragen 1 & 3). U denkt dan ook dat al uw problemen voortkomen uit het feit dat u voor de NCP werkt (ibid., vraag 5). Ook tijdens uw eerste interview bij de DVZ maakte u gewag van politieke vluchtmotieven. U stelde dat uw vader een politicus was bij de oppositie en u hem assisteerde in het organiseren van vergaderingen (verklaring DVZ dd. 5 maart 2020 (verder 'verklaring DVZ'), vraag 37). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS was u dan weer minder zeker van de connectie tussen uw problemen en uw politiek profiel: "ik weet niet dat de reden is dat ik de oppositiepartij steun, of dat er een andere reden is" (notities, p. 16). **Mede door uw uiteenlopende verklaringen is de achtergrond en aanleiding van uw arrestaties nog onduidelijk.** In verband met uw eigenlijke politieke activiteiten, moet worden opgemerkt dat deze uitermate beperkt waren. In de periode 1996-2016 bestond uw rol uitsluitend uit het klaarzetten van stoelen voor vergaderingen (notities, p. 9). Enkel in 2016 ging u mee op verkiezingscampagne in uw thuisstad, maar dan nog waren uw activiteiten beperkt tot het uitdelen van flyers en het vergezellen van partijgenoten die kiesgerechtigden aanspraken. Op geen enkel moment sprak u zelf potentiële kiezers aan. U bevestigde nooit andere activiteiten van politieke aard te hebben uitgevoerd (notities, p. 10-11). Uiteindelijk gaf u ook toe geen uitgesproken profiel te hebben: "ik ben gewoon een supporter en bevind me niet op hoog niveau binnen de politiek" (notities, p. 10). Er kan aldus geen geloof worden gehecht aan het door u vooropgesteld verband tussen uw problemen met de politie enerzijds en uw (beperkte) politieke activiteiten anderzijds.

Tot zover werd de context en aanleiding van uw beweerde vervolging door de Gambiaanse politiediensten op geen enkele manier aangetoond. **Daarnaast legde u nog inconsistente, incoherente en lacunaire verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw vrees voor de autoriteiten fundamenteel ondergraven.** Zo situeerde u aanvankelijk de aanvang van uw problemen met de politie in 2005 (vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5), om vervolgens de specifieke datum van 16 april 2000 aan te stippen als de dag van uw eerste arrestatie (notities, p. 17). Nochtans was uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen (notities, p. 3). U wou enkel een correctie aanbrengen die verband hield met uw politieke activiteiten en niet met uw arrestaties (notities, p. 4). De gegrondheid van uw vrees voor de autoriteiten wordt eveneens negatief beïnvloed door uw **legaal vertrek**. Zowel uit uw visum (nr. FRA524202444) als uit uw verklaringen (verklaring DVZ, vragen 28, 30, 37) blijkt dat u uw herkomstland verliet via de luchthaven, met een paspoort en visum op uw eigen naam. Evenmin had u problemen ondervonden met de aflevering van uw paspoort (notities, p. 7). Verder legde u vage verklaringen af over uw **vervolgers**. Wanneer werd gevraagd naar de agenten die u belaagden, stelde u: "soms dezelfde, soms anderen. Meestal zag ik dezelfde mensen. Soms zag ik andere mensen" (notities, p. 18). Van een persoon die meer dan tien arrestaties meemaakte en deze telkens zeer precies in de tijd kon situeren (vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 1 & notities, p. 17-18) kunnen toch meer gedetailleerde en nauwkeurige verklaringen verwacht worden. Een gelijkaardige bemerking wordt gemaakt in verband met de **beweegredenen** van uw vervolgers. U insinueerde dat de agenten smeergeld wilden bekomen (notities, p. 16-19). Indien dit hun werkelijke opzet was, zouden ze in uw afwezigheid toch evengoed uw broers en zussen kunnen arresteren. Desondanks het feit dat uw familie ook vaak door de politie werd lastiggevallen, werden ze nooit gearresteerd indien u niet thuis was en zijn ze sinds uw vertrek niet meer door hen benaderd geweest (notities, p. 13, 19). Daarop gewezen, maakte u de connectie met uw politieke mening. Er werd echter reeds vastgesteld dat u geen uitgesproken politiek profiel heeft. Wanneer u daarmee werd geconfronteerd, kon u slechts stellen dat u verward bent over de reden waarom u geïnterviewd werd (notities, p. 19). Evenmin kon u concrete voorbeelden geven van andere oppositiepartijsupporters die werden lastiggevallen door de politie. Nochtans gebeurde het met "veel Gambianen" en "UDP supporters" en

hoorde u daarover verhalen (notities, p. 20-21). Deze gebrekkige verklaringen doen nogmaals afbreuk aan de door u geschetste connectie tussen uw vervolging en uw politieke activiteiten. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de vaststelling dat er maar weinig geloof kan worden gehecht aan uw vele arrestaties en uw vrees voor de politiediensten. U herhaalde uw eerdere verklaringen en stelde ook verward te zijn (notities, p. 24).

Er moet besloten worden dat u uw persoonlijke problemen met de politiediensten niet aannemelijk kon maken door middel van gedetailleerde en coherente verklaringen. De combinatie van de tegenstrijdigheden tussen uw Duitse en Belgische asioldossiers met de, hierboven uiteengezette, vaagheden en inconsistenties, doen fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

In het kader van uw vervolgingsvrees wees u nog naar het moordcommando gekend als de 'Junglers'. Er moet, ten eerste, worden vastgesteld dat u deze vrees laattijdig inriep. Op de zetel van de Duitse BAMF en de Belgische DVZ repte u geen woord over Junglers of huurmoordenaars. Nochtans hadden ze bij de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd naar eventuele problemen met medeburgers of problemen van algemene aard. U reageerde: "neen, geen andere problemen. Ik heb alleen problemen met de politie" (vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 7). Ook wanneer werd gevraagd of u iets wou toevoegen, wees u niet naar uw persoonlijke problemen met een moordcommando (ibid., vraag 8). Het is dan ook bevreemdend dat de Junglers een cruciaal onderdeel zijn van uw asielrelaas zoals uiteengezet op de zetel van het CGVS. Uit uw verklaringen bleek dat u, sinds hun eerste moordpoging van 2016, kennis had van hun identiteit: "ik heb beseft dat het huurmoordenaars waren: Junglers" (notities, p. 15) en "ik had al jaren eerder over hen gehoord, over hun moorden, maar ik had ze nooit gezien. Die nacht zag ik ze wel. Die dag wist ik meteen: dat zijn Junglers" (notities, p. 21). De vaststelling dat u tijdens uw eerdere asielinterviews nooit melding maakte van de Junglers kan niet verzoend worden met uw bewering dat ze u in Gambia viseerden sinds 2016 en zelfs de directe aanleiding vormden voor uw vlucht in 2019. Terloops wordt nog opmerkt dat u inconsistente verklaringen aflegde over het incident dat u deed besluiten het land te verlaten. Zo had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verteld: "ik zag dat er iemand uitstapte en op me afkwam [...]. Ik zag dat de bestuurder nog steeds naar me keek" (vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). Later verklaarde u bij het Commissariaat-generaal dat niemand uit de wagen stapte, dat u de bestuurder niet kon zien en dat hij of zij uiteindelijk wegreed en niet naar u bleef kijken (notities, p. 15, 22). **In de tweede plaats wordt opgemerkt dat u opnieuw niet in staat was enige duiding te geven bij de identiteit of motivatie van uw vervolgers.** U kon niet toelichten waarom de Junglers het op u gemunt hadden, maar enkel stellen dat moorden hun enige opzet is (notities, p. 21). Deze stelling staat, ten derde, haaks op uw overige verklaringen. **Enerzijds beschreef u de Junglers als beruchte en bekwame huurmoordenaars:** "je hebt veel geluk als je het overleeft" (notities, p. 16), "hun bedoeling [is] gewoon om te doden" (notities, p. 21) en "ze missen hun doelwit niet. Ik was misschien één van de gelukkigen" (notities, p. 23). **Anderzijds bent u een ongetrainde, ongewapende en onbewaakte persoon die meerdere moordpogingen overleefde.** Zowel in augustus 2016 als in december 2018 kon u ontkomen aan de Junglers, zonder dat u daarvoor een verklaring heeft. U werd geconfronteerd met deze discrepantie en stelde dat u voorzichtig was met uw verplaatsingen. Zo zou u na uw werk en/of bij het vallen van de duisternis meteen naar huis gaan. U zou ook afgelegen plaatsen vermijden (notities, p. 23). Deze strategieën stemmen wederom niet overeen met uw overige verklaringen. U had immers eerder beschreven hoe u na uw werk "vaak" ging eten in restaurant Kadie Kadie. De avond van de tweede moordpoging was u aan het sporten op het strand. Toen het donker werd, vertrok u te voet naar het restaurant. Daarbij wandelde u door de stadswijk Kololi, die u omschreef als het territorium van de Junglers: "je kan daar alleen rondwandelen en amper mensen tegenkomen. Dat is waar ze zich schuilhielden" (notities, p. 22). Uw beschermingsstrategieën staan dus diametraal tegenover uw dagelijkse routine. Uw verklaringen omtrent uw voorzichtige en weloverwogen verplaatsingen zijn geenszins aannemelijk. Daarnaast kan niet ingezien worden hoe thuisblijven uw veiligheid zou waarborgen, aangezien de eerste moordpoging plaatsvond in uw huis. Tot slot is het opmerkelijk dat u na de tweede moordpoging uw weg verderzette naar restaurant Kadie Kadie, omdat u "zoveel honger had" (notities, p. 22). Dit is een enorm bevreemdende reactie voor een persoon die net aan de dood was ontsnapt.

Het geheel van laattijdige, lacunaire en inconsistente verklaringen leiden tot de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met de Junglers. Ondanks het feit dat u meermaals aangaf u zich niet veilig te voelen in Gambia (notities, p. 15-17), kon u uw onveiligheidsgevoel en uw vervolgingsvrees niet concretiseren door middel van nauwkeurige, coherente en consistente verklaringen. Uw persoonlijke problemen met de Gambiaanse politiediensten en het moordcommando 'Junglers' konden niet overtuigen.

Er moet worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De **documenten** die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming overmaakte, kunnen voornoemde vaststellingen niet wijzigen.

De twee medische attesten (zie groene map 'documenten' – stukken 1 & 2) werden hogerop reeds besproken. De door u neergelegde kopieën van uw behaalde certificaten van sportmassage, fysiotherapie en massage (ibid. – stukken 3) ondersteunen uw verklaringen omtrent uw opleiding en beroep. Deze elementen worden niet betwist, maar tonen niet aan dat u bij een terugkeer naar Gambia vervolgd zou worden.

Op basis van artikel 57/5 quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid geboden opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op 30 mei 2022 ontving het CGVS uw schriftelijke opmerkingen. Hierin bood u bijkomende informatie over de gezinssituatie van uw moeder, meer bepaald over haar tweede huwelijk en scheiding. Uw opmerkingen werden meegenomen in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar konden bovenstaande conclusies niet ombuigen. Er bestaat geen verband tussen uw bericht enerzijds en uw vluchtmotieven of terugkeervrees anderzijds.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van “artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève; van artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 Vreemdelingenwet; van artikels 3 en 13 EVRM; van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten); van de beoordelingsfout; van het recht op tegenspraak, het recht van de verdediging en het beginsel van wapengelijkheid tussen de partijen”.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er moet worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Op 3 februari 2021 diende het CGVS een verzoek in om inlichtingen betreffende uw **Duits asiëldossier**. Twee weken later ontving het CGVS uw dossier (met nummer 8360849-237) van de Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (BAMF). **Uit de stukken, toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt**

dat er sprake is van een aantal frappante tegenstrijdigheden die betrekking hebben op de kern van uw asielrelaas.

In Duitsland had u verteld dat uw vader een rijke man was. Na zijn overlijden nam uw oudste halfbroer alles in beslag en bedreigde hij uw gezin met de dood. U werd vergiftigd toen u hem opzocht in de familiewoonst in Serrekunda. U keerde terug naar huis en werd omwille van uw ondraaglijke maagpijn opgenomen in het ziekenhuis. Daar werd u geopereerd (BAMF niederschrift 7840884-237 (verder 'niederschrift'), p. 4). Later verklaarde u in België dat uw familie niet rijk is (vragenlijst CGVS dd. 16 december 2020 (verder 'vragenlijst CGVS'), punt 3, vraag 1). Na uw vaders dood vertrokken uw halfbroers en hun moeder inderdaad naar Serrekunda. Uw gezin kon moeilijk rondkomen, maar er was geen sprake van doodsb bedreigingen, vervolging of een vergiftigingspoging (notities persoonlijk onderhoud dd. 28 april 2022 (verder 'notities'), p. 13). **De oorzaak van uw ziekenhuisopname in 2005** wees u niet toe aan een vergiftigingspoging van uw halfbroer, maar aan de martelingen van de Gambiaanse politie (vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 8 & notities, p. 25). In dit kader legt u twee **medische attesten** neer, opgesteld in België op 12 oktober 2020 en 15 april 2022 (zie groene map 'documenten' – stukken 1 & 2). Beide artsen stelden vast dat u ter hoogte van uw buikstreek een litteken heeft. Zowel volgens uw verklaringen als volgens de analyse van dr. Guy Kervyn is het litteken oud en van chirurgische origine. Er wordt niet getwijfeld aan de bewijskracht van de attesten noch aan de vaststellingen van de arts. Een medisch attest kan echter niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het document maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan bescherming. Het gewicht dat aan het attest wordt gegeven, dient dan ook te worden bepaald binnen dit geheel. Enerzijds wordt opgemerkt dat een arts louter vaststellingen doet betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt. Hij of zij kan, rekening houdend met zijn of haar bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Doch kan de dokter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de kwetsuren werden opgelopen. Anderzijds wordt vastgesteld dat u geheel tegenstrijdige verklaringen aflegde over de oorzaak van uw litteken. Aldus kunnen de attesten geenszins worden aangenomen als bewijs van de door u ingeroepen feiten. De contradicties tussen uw Duitse en Belgische asioldossiers beperken zich niet tot de oorzaak van uw ziekenhuisopname. Ook over de **gemaskerde man** die 's nachts aan uw slaapkamerraam stond, legde u uiteenlopende verklaringen af. Op de zetel van de Duitse BAMF had u eerst laten uitschijnen dat de man door uw halfbroer was gestuurd: "da habe ich festgestellt dass sie mich terrorisieren wollten" (vrije vertaling: "toen heb ik beseft dat ze me wilden terroriseren") (niederschrift, p. 4). Toen de interviewer u later vroeg welke personen het op u gemunt hadden, gaf u aan het niet te weten (ibid., p. 6). Op de zetel van de Belgische CGVS verklaarde u daarentegen meteen uw vermoedens te hebben over de daders van de inbraak-/moordpoging: "die nacht zag ik ze wel. Die dag wist ik meteen: dat zijn Junglers en zo werken ze" (notities, p. 21). Er moet worden vastgesteld dat u tijdens uw asielpcedures in Europa uiteenlopende verklaringen aflegde over uw **vluchtmotief**. Waar u in Duitsland meteen verwees naar uw familiaal conflict (niederschrift, p. 4), beriep u zich in België op politieke problemen: "ik vertrok omdat ik een politieke activist ben, supporter van de oppositiepartij NCP. [...] Ik raakte meer betrokken bij de verkiezingen van 2016 [...] en ben daarom moeten vertrekken" (notities, p. 3-4). Wanneer de Duitse asielambtenaar vroeg of u politiek actief was in uw herkomstland, antwoordde u ontkennend. Ook wanneer uitdrukkelijk werd gevraagd of u in Gambia problemen kende met de overheidsinstanties, de politie, het gerecht of de autoriteiten in het algemeen, antwoordde u "neen" (niederschrift, p. 6).

Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u bevraagd over de inhoud van uw Duits asioldossier. U gaf aan in Duitsland hetzelfde te hebben verteld als in België (notities, p. 24). Wanneer werd gewezen op het feit dat u daar geen woord had gerept over uw politiek profiel of uw problemen met de politie, stelde u enkel uw familieprobleem uitgebreid te hebben beschreven. U herhaalde dat uw voornaamste vrees de politie en Junglers zijn: "dat heb ik ook verteld in Duitsland, of ik heb toch zeker over de politie verteld" (notities, p. 25). Uit het Duits interviewverslag blijkt daarentegen dat u geen enkele melding maakte van politieke problemen en zelfs de uitdrukkelijke vragen over politieke activiteiten ontkennend beantwoordde. De bemerking dat u doorheen uw asielpcedures uiteenlopende verklaringen aflegt, ondergraaft in sterke mate de aannemelijkheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Het geheel van uw inconsistente en incoherente verklaringen ondermijnt de resterende geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Zo wordt de aannemelijkheid van uw veelvuldige arrestaties meteen aangetast door de vaststelling dat u een laag en onuitgesproken politiek profiel heeft. Op de zetel van de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) maakte u een duidelijke connectie tussen uw politieke activiteiten en uw problemen met de politie. Wanneer werd gevraagd naar de reden van uw arrestaties, wees u naar uw betrokkenheid bij de oppositiepartij. Uw partijaffiliatie is rechtstreeks verbonden met uw vlucht "omdat ik

meerdere malen belaagd ben door gemaskerde politieleden" (vragenlijst CGVS, punt 3, vragen 1 & 3). U denkt dan ook dat al uw problemen voortkomen uit het feit dat u voor de NCP werkt (ibid., vraag 5). Ook tijdens uw eerste interview bij de DVZ maakte u gewag van politieke vluchtmotieven. U stelde dat uw vader een politicus was bij de oppositie en u hem assisteerde in het organiseren van vergaderingen (verklaring DVZ dd. 5 maart 2020 (verder 'verklaring DVZ'), vraag 37). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS was u dan weer minder zeker van de connectie tussen uw problemen en uw politiek profiel: "ik weet niet dat de reden is dat ik de oppositiepartij steun, of dat er een andere reden is" (notities, p. 16). **Mede door uw uiteenlopende verklaringen is de achtergrond en aanleiding van uw arrestaties nog onduidelijk.** In verband met uw eigenlijke politieke activiteiten, moet worden opgemerkt dat deze uitermate beperkt waren. In de periode 1996-2016 bestond uw rol uitsluitend uit het klaarmaken van stoelen voor vergaderingen (notities, p. 9). Enkel in 2016 ging u mee op verkiezingscampagne in uw thuisstad, maar dan nog waren uw activiteiten beperkt tot het uitdelen van flyers en het vergezellen van partijgenoten die kiesgerechtigden aanspraken. Op geen enkel moment sprak u zelf potentiële kiezers aan. U bevestigde nooit andere activiteiten van politieke aard te hebben uitgevoerd (notities, p. 10-11). Uiteindelijk gaf u ook toe geen uitgesproken profiel te hebben: "ik ben gewoon een supporter en bevind me niet op hoog niveau binnen de politiek" (notities, p. 10). Er kan aldus geen geloof worden gehecht aan het door u vooropgesteld verband tussen uw problemen met de politie enerzijds en uw (beperkte) politieke activiteiten anderzijds.

Tot zover werd de context en aanleiding van uw beweerde vervolging door de Gambiaanse politiediensten op geen enkele manier aangetoond. **Daarnaast legde u nog inconsistente, incoherente en lacunaire verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw vrees voor de autoriteiten fundamenteel ondergraven.** Zo situeerde u aanvankelijk de aanvang van uw problemen met de politie in 2005 (vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5), om vervolgens de specifieke datum van 16 april 2000 aan te stippen als de dag van uw eerste arrestatie (notities, p. 17). Nochtans was uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen (notities, p. 3). U wou enkel een correctie aanbrengen die verband hield met uw politieke activiteiten en niet met uw arrestaties (notities, p. 4). De gegrondheid van uw vrees voor de autoriteiten wordt eveneens negatief beïnvloed door uw **legaal vertrek**. Zowel uit uw visum (nr. FRA524202444) als uit uw verklaringen (verklaring DVZ, vragen 28, 30, 37) blijkt dat u uw herkomstland verliet via de luchthaven, met een paspoort en visum op uw eigen naam. Evenmin had u problemen ondervonden met de aflevering van uw paspoort (notities, p. 7). (...) Een gelijkaardige bemerking wordt gemaakt in verband met de **beweegredenen** van uw vervolgers. U insinueerde dat de agenten smeergeld wilden bekomen (notities, p. 16-19). Indien dit hun werkelijke opzet was, zouden ze in uw afwezigheid toch evengoed uw broers en zussen kunnen arresteren. Desondanks het feit dat uw familie ook vaak door de politie werd lastiggevallen, werden ze nooit gearresteerd indien u niet thuis was en zijn ze sinds uw vertrek niet meer door hen benaderd geweest (notities, p. 13, 19). Daarop gewezen, maakte u de connectie met uw politieke mening. Er werd echter reeds vastgesteld dat u geen uitgesproken politiek profiel heeft. Wanneer u daarmee werd geconfronteerd, kon u slechts stellen dat u verward bent over de reden waarom u geïnterviewd werd (notities, p. 19). Evenmin kon u concrete voorbeelden geven van andere oppositiepartijsupporters die werden lastiggevallen door de politie. Nochtans gebeurde het met "veel Gambianen" en "UDP supporters" en hoorde u daarover verhalen (notities, p. 20-21). Deze gebrekkige verklaringen doen nogmaals afbreuk aan de door u geschetste connectie tussen uw vervolging en uw politieke activiteiten. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de vaststelling dat er maar weinig geloof kan worden gehecht aan uw vele arrestaties en uw vrees voor de politiediensten. U herhaalde uw eerdere verklaringen en stelde ook verward te zijn (notities, p. 24).

Er moet besloten worden dat u uw persoonlijke problemen met de politiediensten niet aannemelijk kon maken door middel van gedetailleerde en coherente verklaringen. De combinatie van de tegenstrijdigheden tussen uw Duitse en Belgische asiëldossiers met de, hierboven uiteengezette, vaagheden en inconsistenties, doen fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

In het kader van uw vervolgingsvrees wees u nog naar het moordcommando gekend als de 'Junglers'. Er moet, ten eerste, worden vastgesteld dat u deze vrees laattijdig inriep. Op de zetel van de Duitse BAMF en de Belgische DVZ repte u geen woord over Junglers of huurmoordenaars. Nochtans hadden ze bij de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd naar eventuele problemen met medeburgers of problemen van algemene aard. U reageerde: "neen, geen andere problemen. Ik heb alleen problemen met de politie" (vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 7). Ook wanneer werd gevraagd of u iets wou toevoegen, wees u niet naar uw persoonlijke problemen met een moordcommando (ibid., vraag 8). Het is dan ook bevreemdend dat de Junglers een cruciaal onderdeel zijn van uw asiërelaas zoals uiteengezet op de zetel van het CGVS. Uit uw verklaringen bleek dat u, sinds hun eerste moordpoging

van 2016, kennis had van hun identiteit: "ik heb beseft dat het huurmoordenaars waren: Junglers" (notities, p. 15) en "ik had al jaren eerder over hen gehoord, over hun moorden, maar ik had ze nooit gezien. Die nacht zag ik ze wel. Die dag wist ik meteen: dat zijn Junglers" (notities, p. 21). De vaststelling dat u tijdens uw eerdere asielinterviews nooit melding maakte van de Junglers kan niet verzoend worden met uw bewering dat ze u in Gambia viseerden sinds 2016 en zelfs de directe aanleiding vormden voor uw vlucht in 2019. Terloops wordt nog opmerkt dat u inconsistente verklaringen aflegde over het incident dat u deed besluiten het land te verlaten. Zo had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verteld: "ik zag dat er iemand uitstapte en op me afkwam [...]. Ik zag dat de bestuurder nog steeds naar me keek" (vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). Later verklaarde u bij het Commissariaat-generaal dat niemand uit de wagen stapte, dat u de bestuurder niet kon zien en dat hij of zij uiteindelijk wegreed en niet naar u bleef kijken (notities, p. 15, 22). **In de tweede plaats wordt opgemerkt dat u opnieuw niet in staat was enige duiding te geven bij de identiteit of motivatie van uw vervolgers.** U kon niet toelichten waarom de Junglers het op u gemunt hadden, maar enkel stellen dat moorden hun enige opzet is (notities, p. 21). Deze stelling staat, ten derde, haaks op uw overige verklaringen. **Enerzijds beschreef u de Junglers als beruchte en bekwame huurmoordenaars:** "je hebt veel geluk als je het overleeft" (notities, p. 16), "hun bedoeling [is] gewoon om te doden" (notities, p. 21) en "ze missen hun doelwit niet. Ik was misschien één van de gelukkigen" (notities, p. 23). **Anderzijds bent u een ongetrainde, ongewapende en onbewaakte persoon die meerdere moordpogingen overleefde.** Zowel in augustus 2016 als in december 2018 kon u ontkomen aan de Junglers, zonder dat u daarvoor een verklaring heeft. U werd geconfronteerd met deze discrepantie en stelde dat u voorzichtig was met uw verplaatsingen. Zo zou u na uw werk en/of bij het vallen van de duisternis meteen naar huis gaan. U zou ook afgelegen plaatsen vermijden (notities, p. 23). Deze strategieën stemmen wederom niet overeen met uw overige verklaringen. U had immers eerder beschreven hoe u na uw werk "vaak" ging eten in restaurant Kadie Kadie. De avond van de tweede moordpoging was u aan het sporten op het strand. Toen het donker werd, vertrok u te voet naar het restaurant. Daarbij wandelde u door de stadswijk Kololi, die u omschreef als het territorium van de Junglers: "je kan daar alleen rondwandelen en amper mensen tegenkomen. Dat is waar ze zich schuilhielden" (notities, p. 22). Uw beschermingsstrategieën staan dus diametraal tegenover uw dagelijkse routine. Uw verklaringen omtrent uw voorzichtige en weloverwogen verplaatsingen zijn geenszins aannemelijk. Daarnaast kan niet ingezien worden hoe thuisblijven uw veiligheid zou waarborgen, aangezien de eerste moordpoging plaatsvond in uw huis. Tot slot is het opmerkelijk dat u na de tweede moordpoging uw weg verderzette naar restaurant Kadie Kadie, omdat u "zoveel honger had" (notities, p. 22). Dit is een enorm bevreemdende reactie voor een persoon die net aan de dood was ontsnapt.

Het geheel van laattijdige, lacunaire en inconsistente verklaringen leiden tot de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met de Junglers. Ondanks het feit dat u meermaals aangaf u zich niet veilig te voelen in Gambia (notities, p. 15-17), kon u uw onveiligheidsgevoel en uw vervolgingsvrees niet concretiseren door middel van nauwkeurige, coherente en consistente verklaringen. Uw persoonlijke problemen met de Gambiaanse politiediensten en het moordcommando 'Junglers' konden niet overtuigen.

Er moet worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De **documenten** die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming overmaakte, kunnen voornoemde vaststellingen niet wijzigen.

De twee medische attesten (zie groene map 'documenten' – stukken 1 & 2) werden hogerop reeds besproken. De door u neergelegde kopieën van uw behaalde certificaten van sportmassage, fysiotherapie en massage (ibid. – stukken 3) ondersteunen uw verklaringen omtrent uw opleiding en beroep. Deze elementen worden niet betwist, maar tonen niet aan dat u bij een terugkeer naar Gambia vervolgd zou worden."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker geeft vooreerst aan dat zijn raadvrouw in een e-mail aan het Commissariaat-generaal vroeg haar het volledige dossier op te sturen en dat het dossier dat zijn raadvrouw mocht ontvangen geen Duitse documenten bevatte. Verzoeker meent bijgevolg dat de vaststelling van het Commissariaat-

generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat het dossier van verzoeker van de BAMF aan zijn administratief dossier werd toegevoegd niet correct is. Verzoeker kon geen kennis nemen van een belangrijk document dat de bestreden beslissing voor een groot deel heeft beïnvloed. Verzoeker stelt dat bijgevolg zijn rechten van verdediging niet werden geëerbiedigd aangezien hij niet de mogelijkheid heeft gehad om alle elementen te raadplegen die door de verwerende partij in aanmerking werden genomen en zich hierover dus niet geldig kan uitspreken. Verzoeker stelt verder dat hij aldus geen kennis kon nemen van het Duitse dossier dat aan het Commissariaat-generaal werd toegestuurd en bijgevolg geen standpunt heeft kunnen innemen wat betreft de conformiteit van de interpretatie van deze documenten in de beslissing, geen kritiek heeft kunnen uitvoeren over de inhoud van de documenten en de gebruikte bronnen niet heeft kunnen raadplegen of bekritisieren.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de raadsvrouw van verzoeker het administratief dossier naar eigen zeggen kreeg toegestuurd op 7 juli 2022. Bijgevolg kon zij sedert die datum vaststellen dat het dossier geen Duitse documenten bevatte.

Verder blijkt uit het stuk 4 dat bij het verzoekschrift werd gevoegd dat verzoekers raadsvrouw pas op 4 augustus 2022, zijnde meteen ook de laatste dag van de beroepstermijn, repliceerde aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dit om 15.28 uur met de vaststelling dat het administratief dossier niet volledig werd toegestuurd, gezien er in de beslissing verwezen wordt naar documenten van de Duitse overheden, die zich niet in het dossier bevinden. Verzoekers raadsvrouw verzocht verwerende partij om haar deze documenten “zo snel mogelijk, nog vandaag” door te sturen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing op 1 juli 2022 werd betekend aan de verzoekende partij. De laatste dag om beroep in te dienen was conform artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet 4 augustus 2022.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekers raadsvrouw op 4 augustus 2022 onderhavige beroep indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De raadsvrouw van verzoekende partij was bijgevolg ruimschoots in de mogelijkheid om de verwerende partij eerder te contacteren omtrent de vastgestelde onvolledigheid van het dossier dat haar werd toegestuurd, gezien zij reeds sinds 7 juli 2022 in het bezit werd gesteld van een naar eigen zeggen onvolledig dossier.

De raadsvrouw van verzoekende partij verkoos bijgevolg om de nog lopende beroepstermijn verder af te wachten en pas op de laatste dag van de beroepstermijn en dit dan nog om 15.28 uur in de namiddag verwerende partij in kennis te stellen van de onvolledigheid van het haar toegestuurde administratieve dossier. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt vervolgens dat de raadsvrouw van verzoeker op dezelfde dag en meer bepaald enkele uren later en dit meer bepaald om 19.25 uur, onderhavige beroepsverzoekschrift indiende stellende dat zij niet de mogelijkheid heeft gehad om alle elementen te raadplegen die door de verwerende partij in aanmerking werden genomen.

Dit alles betrof de eigen keuze van verzoekers raadsvrouw en kan dan ook het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet worden tegengeworpen.

Ook wijst de Raad er nog op dat verzoekende partij overeenkomstig de wet van 11 april 1994 inzake de openbaarheid van bestuur een recht op inzage hebben. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Verzoeker en zijn raadsvrouw mochten tevens, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier inkijken op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Noch uit het administratief dossier, noch uit het verzoekschrift blijkt dat hier gebruik van werd gemaakt.

Een eenvoudige blik op het administratief dossier leert dat deze documenten wel degelijk aanwezig waren (zie map 4: Bijkomende informatie).

De argumentatie dat verzoeker niet de mogelijkheid heeft gehad om alle elementen te raadplegen die door de verwerende partij in aanmerking werden genomen en zich hierover dus niet geldig kan uitspreken, kan bijgevolg niet worden gevolgd.

Bovendien kan er wat betreft de door verzoeker bijgebrachte rechtspraak nog op worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben en dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het bijgebrachte arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Een schending van de rechten van de verdediging, het recht op tegenspraak, het beginsel van wapengelijkheid tussen de partijen en van artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet kan dan ook niet worden aangenomen.

Waar verzoeker stelt niet te begrijpen naar welke verklaringen het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwijst aangezien zijn relaas niet ten gronde werd onderzocht in Duitsland en hij op basis van de Dublin Verordening naar Frankrijk werd overgebracht blijkt uit het administratief dossier dat de gedane vaststellingen wel degelijk gebaseerd zijn op verzoekers verklaringen die hij in Duitsland aflegde naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming dat hij daar indiende en aldus wel degelijk in aanmerking kunnen worden genomen ter beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming.

Waar verzoeker aangeeft dat zijn politieke activiteit de enige reden is waarom hij het doelwit is van een huurmoordenaar, gaat hij eraan voorbij dat werd vastgesteld dat verzoeker in Duitsland met geen woord had gerept over zijn politiek profiel of zijn problemen met de politie. Verzoeker werd hiermee zelf geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud en stelde enkel dat hij zijn familieprobleem uitgebreid heeft beschreven en herhaalde dat zijn voornaamste vrees de politie en Junglers zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25).

Waar hij in het verzoekschrift aldus aangeeft dat zijn vader politiek actief was, dat hij hierdoor ook besloot om politiek actief te zijn en dat de wijze waarop hij gezien wordt niet alleen verband houdt met zijn eigen daden, maar ook met de reputatie en activiteiten van zijn vader verschoont noch verklaart hij dat hij in Duitsland geenszins over enige politieke activiteit heeft gesproken, noch over problemen ten gevolge hiervan. Meer nog, uit de Duitse documenten blijkt zelfs dat verzoeker ontkennend antwoordde wanneer gevraagd werd of hij in Gambia politiek actief was en of hij in Gambia problemen kende met de overheidsinstanties, de politie, het gerecht of de autoriteiten in het algemeen.

Waar wordt vastgesteld dat verzoeker een laag en onuitgesproken politiek profiel heeft, verwijst hij naar zijn eerdere verklaringen en stelt hij dat hij wel degelijk "zichtbaarheid" had omdat hij mensen contacteerde om hen te overtuigen lid te worden van de NCP.

Verzoeker gaat hiermee voorbij aan de volgende motivering: *"Op de zetel van de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) maakte u een duidelijke connectie tussen uw politieke activiteiten en uw problemen met de politie. Wanneer werd gevraagd naar de reden van uw arrestaties, wees u naar uw betrokkenheid bij de oppositiepartij. Uw partijaffiliatie is rechtstreeks verbonden met uw vlucht "omdat ik meerdere malen belaagd ben door gemaskerde politieleden" (vragenlijst CGVS, punt 3, vragen 1 & 3). U denkt dan ook dat al uw problemen voortkomen uit het feit dat u voor de NCP werkt (ibid., vraag 5). Ook tijdens uw eerste interview bij de DVZ maakte u gewag van politieke vluchtmotieven. U stelde dat uw vader een politicus was bij de oppositie en u hem assisteerde in het organiseren van vergaderingen (verklaring DVZ dd. 5 maart 2020 (verder 'verklaring DVZ'), vraag 37).*

Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS was u dan weer minder zeker van de connectie tussen uw problemen en uw politiek profiel: "Ik weet niet dat de reden is dat ik de oppositiepartij steun, of dat er een andere reden is" (notities, p. 16). Mede door uw uiteenlopende verklaringen is de achtergrond en aanleiding van uw arrestaties nog onduidelijk."

Dat verzoeker thans stelt dat hij heeft nagedacht en van mening is dat het omwille van zijn politieke profiel is dat hij het slachtoffer is geweest van de politie en dat hij het enige familielid (behoudens zijn vader) is die politiek actief is geweest zijn duidelijk louter *post factum* beweringen en blijkbaar na reflectie tot stand gekomen om zijn verklaringen in overeenstemming te brengen met elkaar. Te meer verzoeker dit argument aanwendt om te verklaren dat enkel hij en niet zijn familieleden door de politie werden gearresteerd en er enkel voor hem smeergeld werd gevraagd om hem weer in vrijheid te stellen.

Met de argumenten dat verzoeker zichtbaar was omdat hij mensen contacteerde om hen te overtuigen lid te worden van de NCP en naar de reputatie en activiteiten van zijn vader verwijst, plaatst hij voormelde vaststellingen dan ook niet in een ander daglicht.

Wat betreft verzoekers eigen activiteiten kon de verwerenende partij terecht vaststellen: *"In de periode 1996-2016 bestond uw rol uitsluitend uit het klaarzetten van stoelen voor vergaderingen (notities, p. 9). Enkel in 2016 ging u mee op verkiezingscampagne in uw thuisstad, maar dan nog waren uw activiteiten beperkt tot het uitdelen van flyers en het vergezellen van partijgenoten die kiesgerechtigden aanspraken. Op geen enkel moment sprak u zelf potentiële kiezers aan. U bevestigde nooit andere activiteiten van*

politieke aard te hebben uitgevoerd (notities, p. 10-11). Uiteindelijk gaf u ook toe geen uitgesproken profiel te hebben: "ik ben gewoon een supporter en bevind me niet op hoog niveau binnen de politiek" (notities, p. 10). Er kan aldus geen geloof worden gehecht aan het door u vooropgesteld verband tussen uw problemen met de politie enerzijds en uw (beperkte) politieke activiteiten anderzijds." Het betoog dat verzoeker in zijn verklaringen "wij" gebruikt en zich deel voelt van de partij doet hier geen afbreuk aan of werpt hier geen ander licht op.

Met de stelling dat hij door zijn politieke overtuiging door de politie in Gambia werd afgeperst, meerdere keren werd gearresteerd en in zijn cel gefolterd, gaat verzoeker volstrekt voorbij aan de concrete en pertinente vaststellingen die maken dat hier geen geloof kan aan worden gehecht.

Ook met het argument dat het profiel van verzoekers vader niet werd betwist en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn onderzoek niet kon beperken tot de activiteiten van verzoeker binnen de partij, maar rekening moest houden met de familiegeschiedenis en het politieke profiel van zijn vader, worden de bovenstaande concrete en pertinente vaststellingen, die gebaseerd zijn op verzoekers eigen verklaringen, niet in een ander daglicht geplaatst. Zoals gesteld was er in Duitsland geen sprake van enige politieke activiteit, niet van verzoeker en ook niet van zijn vader.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheid omtrent de aanvang van zijn problemen met de politie verwijst verzoeker naar zijn verklaringen die hij op de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde en stipt hierbij aan dat de datum van 10 of 11 juni 2005, de dag was waarop hij voor de eerste keer gemarteld werd en de slagen zo ver zijn gegaan. Verzoeker acht het omwille van dit bijzondere moment dan ook niet tegenstrijdig dat hij dit moment als begin van zijn problemen vermeldde. Verzoeker overtuigt hiermee geenszins.

Op de Dienst Vreemdelingenzaken sprak verzoeker over het feit dat gemaskerde mannen zijn huis binnendrongen met de bedoeling om hem te doden en over de brutaliteit van de politie en wanneer hem werd gevraagd wanneer dit allemaal begon situeerde hij dit in 2005 (Vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Ook gaf hij daar te kennen dat hij door de politie zwaar gemarteld werd in 2005 (Vragenlijst DVZ, vraag 3.8).

Tijdens het persoonlijk onderhoud sprak verzoeker evenzeer over te zijn achtervolgd en lastiggevallen door politie en gemaskerde mannen en wanneer hem daar werd gevraagd wanneer dit alles begon, situeerde hij dit op 16 april 2020, als zijnde eerste dag waarop de politie naar zijn huis kwam en hij gearresteerd werd en drie dagen vastgehouden (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Verzoeker verklaarde voorts dat hij gearresteerd werd op 16 april 2000, op 12 september 2002 en op 15 juli 2004, dat hij toen in een cel werd vastgehouden en dat hij gemarteld werd (Notities van het persoonlijk onderhoud, p.18). Met betrekking tot deze martelingen legde verzoeker uit dat ze hem met hun stokken sloegen, dat ze hem soms platlegden zijn armen en benen vasthielden en hem op zijn rug sloegen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18).

Gelet op deze verklaringen kan verzoeker dan ook niet langer volhouden dat de datum van 10 of 11 juni 2005, de dag was waarop hij voor de eerste keer gemarteld werd en de slagen zo ver zijn gegaan waardoor hij omwille hiervan dit moment in 2005 als begin van zijn problemen vermeldde. Volgens zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud werd hij al veel eerder gemarteld dan in 2005.

Waar verzoeker aanvoert niet te begrijpen waarom hij geen mogelijkheid zou hebben om een paspoort te bekomen te meer er nooit een gerechtelijke procedure tegen hem werd gevoerd en hij bij een andere dienst zijn paspoort moest aanvragen, gaat hij voorbij aan het gegeven dat hij zijn nood aan internationale bescherming thans volledig steunt op zijn politieke overtuiging, zijn politiek profiel en activisme bij een oppositiepartij en in dit kader werd lastiggevallen, gearresteerd en gemarteld door de politie. De Raad acht het dan ook niet aannemelijk dat indien verzoeker omwille van zijn profiel dergelijke problemen heeft gekend en het land is moeten ontvluchten dit op volstrekt legale wijze kon gebeuren. Het gegeven dat hij hiervoor een beroep moest doen op een andere dienst voor het afleveren van zijn paspoort en er geen gerechtelijke procedure tegen hem werd gevoerd, doet hieraan geen afbreuk.

De enkele bewering dat hij op de hoogte is dat afpersing, arrestaties en martelingen kunnen gebeuren om politieke redenen en weet dat andere NCP en UDP-supporters dezelfde problemen kennen, maakt verzoekers beweerde persoonlijke problemen nog niet geloofwaardig.

Waar werd vastgesteld dat verzoeker zowel op de zetel van de Duitse BAMF als de Belgische DVZ met geen woord sprak over Junglers of huurmoordenaars, terwijl de Junglers een cruciaal onderdeel zijn van

verzoekers asielrelaas zoals uiteengezet op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geeft hij te kennen dat hij steeds sprak over gemaskerde mannen. Verzoeker overtuigt hiermee niet. Zo sprak verzoeker in Duitsland niet over problemen met de politie, met gemaskerde mannen, noch met de Junglers. De Raad acht het ook niet geloofwaardig dat verzoeker indien hij een concretere identiteit zou hebben gekend van degenen die hem belaagden hij dit onmiddellijk op die manier zou weergeven. Indien verzoeker wist dat het om Junglers, huurmoordenaars, zou gaan, kon worden verwacht dat verzoekers dit op die manier op de Dienst Vreemdelingenzaken zou verwoorden en zich niet zou beperken tot het spreken over “gemaskerde mannen”, zonder nadere toelichting. Meer nog de Raad stelt vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken aanvoerde dat hij meerdere malen belaagd werd door “*gemaskerde politieleden*”, die hem arresteren en daarna martelen (Vragenlijst, vragen 3.1 en 3.3). Verzoeker ontkende op de Dienst Vreemdelingenzaken overigens uitdrukkelijk andere problemen te kennen en stelde zelfs “*Ik heb alleen problemen met de politie*” (Vragenlijst, vraag 3.7). Er kan bijgevolg niet worden ingezien om welke reden verzoeker een dergelijk essentieel element niet eerder heeft vermeld. Immers, van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de procedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan deze procedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in zijn asielrelaas zou vermelden. Het feit dat verzoeker het element waarop hij thans zijn verzoek om internationale bescherming steunt niet bij aanvang van de procedure vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Waar verzoeker onder verwijzing van algemene informatie stelt dat er misschien geen begrijpbare reden is waarom hij het doelwit werd van de Junglers gaat hij voorbij aan de concrete motivering desbetreffend.

Zo werd vastgesteld dat verzoeker niet kon toelichten waarom de Junglers het op hem gemunt hadden, maar enkel stelde dat moorden hun enige opzet is, terwijl dit haaks staat op zijn overige verklaringen die als volgt werden weergegeven:

“Enerzijds beschreef u de Junglers als beruchte en bekwame huurmoordenaars: “je hebt veel geluk als je het overleeft” (notities, p. 16), “hun bedoeling [is] gewoon om te doden” (notities, p. 21) en “ze missen hun doelwit niet. Ik was misschien één van de gelukkigen” (notities, p. 23). Anderzijds bent u een ongetrainde, ongewapende en onbewaakte persoon die meerdere moordpogingen overleefde. Zowel in augustus 2016 als in december 2018 kon u ontkomen aan de Junglers, zonder dat u daarvoor een verklaring heeft. U werd geconfronteerd met deze discrepantie en stelde dat u voorzichtig was met uw verplaatsingen. Zo zou u na uw werk en/of bij het vallen van de duisternis meteen naar huis gaan. U zou ook afgelegen plaatsen vermijden (notities, p. 23). Deze strategieën stemmen wederom niet overeen met uw overige verklaringen. U had immers eerder beschreven hoe u na uw werk “vaak” ging eten in restaurant Kadie Kadie. De avond van de tweede moordpoging was u aan het sporten op het strand. Toen het donker werd, vertrok u te voet naar het restaurant. Daarbij wandelde u door de stadswijk Kololi, die u omschreef als het territorium van de Junglers: “je kan daar alleen rondwandelen en amper mensen tegenkomen. Dat is waar ze zich schuilhielden” (notities, p. 22). Uw beschermingsstrategieën staan dus diametraal tegenover uw dagelijkse routine. Uw verklaringen omtrent uw voorzichtige en weloverwogen verplaatsingen zijn geenszins aannemelijk. Daarnaast kan niet ingezien worden hoe thuisblijven uw veiligheid zou waarborgen, aangezien de eerste moordpoging plaatsvond in uw huis. Tot slot is het opmerkelijk dat u na de tweede moordpoging uw weg verderzette naar restaurant Kadie Kadie, omdat u “zoveel honger had” (notities, p. 22). Dit is een enorm bevreemdende reactie voor een persoon die net aan de dood was ontsnapt.”

De stelling dat hij veel geluk heeft gehad kan dan ook niet volstaan en net omdat er naar eigen zeggen niet zo veel overlevenden zijn van een aanval van de Junglers. Het feit dat verzoeker erin geslaagd is zelfs twee aanvallen te overleven en geen enkele valabele verklaring hiervoor kan geven ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van de beweerde feiten.

Verzoeker voert aan te hebben verklaard dat hij heel voorzichtig was met de plaatsen waar hij naartoe ging en dat hij niet vaak buiten kwam 's nachts en zou proberen voor het donker thuis te zijn alsook dat hij voorzichtig was met zijn bewegingen, de plaatsen waar hij naartoe ging, de mensen waarmee hij afsprak, en dat hij niet naar afgelegen plekken ging of plekken na het donker. Hiermee herhaalt hij slechts zijn verklaringen, doch doet hiermee geen afbreuk aan de vaststelling dat hij stelde na het werk vaak te gaan eten in restaurant Kadie Kadie en zelfs de avond van de tweede moordpoging door de stadswijk

wandelde die hij zelf omschreef als het territorium van de Junglers. Ook kon terecht niet worden ingezien hoe thuisblijven zijn veiligheid zou waarborgen, aangezien de eerste moordpoging plaatsvond in verzoekers huis.

Waar hij bij de vaststelling dat hij na de tweede moordpoging zijn weg verderzette naar restaurant Kadie Kadie, omdat hij "*zoveel honger had*", stelt dat hij een grote schrik heeft gehad en snel een beslissing moest nemen en het onmogelijk was om naar de politie te gaan. Hiermee verschoont noch verklaart hij dat hij alsnog naar het restaurant ging en dit louter omdat hij grote honger had. Van iemand die net aan de dood is ontsnapt, wordt een andere reactie verwacht.

De verwijzing naar algemene informatie over mensenrechten *in Gambia* volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Gambia actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF